

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Regler om Overdragelse af Valutabevillinger findes i Valutalovens § 10, hvori det siges, at Overdragelse, herunder Ombytning af Indførselsbevillinger, kan i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Handelsministeren efter Forhandling med Valutaraadet, finde Sted i Henhold til dertil i hvert enkelt Tilfælde givne Tilladelse fra en af Erhvervsorganisationerne eller de forslagsberettigede Brancheforeninger. Overdragelse og Girering af Indførselsbevillinger er i øvrigt forbudt, saaledes at der i det hele taget ikke paa lovlig Maade kan finde Overdragelse eller Girering Sted af Indførselsbevillinger, naar Hovedorganisationerne eller vedkommende Brancheforeninger ikke medvirker dertil.

Indtil Valutaloven af 31. Marts 1937 var der Forbud mod at overdrage Indførselsbevillinger uden Forbindelse med Varekøb. Derimod var det ogsaa før den Tid tilladt at foretage den saakaldte Girering af Indførselsbevillinger i Forbindelse med Varekøb, og saadan Girering er stadig tilladt.

Tanken med, at Overdragelse af Bevillinger uden Forbindelse med Varekøb skulde være tilladt, var den, at man tilsigtede under Organisationernes Medvirken at naa til en mere regelmæssig Udnyttelse af de udstedte Bevillinger og bidrage til, at Bevillingerne — og derigennem de Varer, der kunde indføres paa Bevillingerne — i højere Grad, end Tilfældet hidtil havde været, kom i Hænderne paa de Firmaer, som havde Brug for Bevillingerne og Brug for de paagældende Varer i deres Virksomhed. De gældende Regler angaaende Formen for Overdragelse af Bevillinger findes i en Bekendtgørelse, som Handelsministeriet den 22. December 1937 har udstedt i Tilknytning til Valutaloven. I den paagældende Bekendtgørelse siges det, at det kun er de Bevillinger, der kan overdrages, som har udtrykkelig Paategning herom fra Valutacentralens Side, medens Bevillinger, der ikke bærer saadan Paategning, ikke kan overdrages.

Det er altsaa en Betingelse for, at man kan benytte sig af den lovformelige Adgang til Overførsel af Bevillinger, at Bevillingen bærer udtrykkelig Paategning om, at saadan Overdragelse er tilladt. Jeg nævner dette for straks at slaa fast, at det er ikke alle Indførselsbevillinger, der kan overdrages, men at denne Adgang til at sælge Bevillinger kun er givet for Bevillinger for bestemte Varekategorier, hvis Omraade er fastsat efter forudgaaende Drøftelse med Erhvervene i Valutaraadet. Der er end-

videre den meget væsentlige Begrænsning i Adgangen til at overdrage Bevillinger, at en Bevilling kun kan overdrages af den Importør, til hvem den er udstedt, saaledes at enhver Bevilling altsaa kun kan omsættes een Gang. Ved Overdragelse kræves der ifølge de gældende Bestemmelser i hvert enkelt Tilfælde Tilladelse fra en dertil bemyndiget Erhvervsorganisation eller Brancheforening, der foretager Overdragelsen i Overensstemmelse med de af Valutacentralen fastlagte Retningslinier. Organisationerne har Pligt til at give Valutacentralen Indberetning angaaende de udfærdigede Tilladelser til Overdragelse. For at Organisationerne kan afgive disse Indberetninger til Valutacentralen, har de Ret til baade af Køber og Sælger at forlange saadanne Oplysninger vedrørende Overdragelsen, som de anser for nødvendige til Afgørelse af, om Tilladelse bør gives, eller til senere Bedømmelse af den stedfundne Overdragelse.

Det er som nævnt kun de Indførselsbevillinger, der bærer Paategning om det, som kan overdrages. Men jeg henleder Opmærksomheden paa, at det udtrykkeligt er bestemt, at Overdragelse af Bevillinger kan finde Sted baade til Firmaer, som i Forvejen er importberettigede, og til Firmaer, som ikke har faaet tillagt selvstændig Importret. Denne Regel er givet for det første, for at Firmaer, der er importberettigede, men som har for faa Bevillinger, kan supplere deres Adgang til at indføre Varer, og for det andet ogsaa for at give Firmaer, der ikke har nogen Importret, Adgang til at indføre Varer direkte fra Udlandet gennem Køb af Bevillinger.

Jeg nævnte før, at der var forskellige Begrænsninger i Adgangen til at sælge sine Bevillinger. Vareomraadet er begrænset, idet Retten til Overdragelse kun gælder visse Varekategorier. Oprindeligt var Omraadet for de Varer, der kunde overdrages, ret begrænset, men der har fundet Udvidelser Sted i Aarenes Løb, saaledes at Overdragelse af Bevillinger nu kan finde Sted for en Række vigtige Varer, af hvilke jeg til Eksempel blot skal nævne saadanne Varer som Kul, Smøreolie, Metervarer, Linoleum, Papirvarer, Mel m. v.

For andre Varers Vedkommende er det efter den Praksis, som er lagt, ikke tilladt at overdrage Bevillingerne. Dette gælder f. Eks. saadanne Varer som Raatobak, Biler og endvidere for Kaffe, hvor den særlige Indkøbsrets-Ordning, der her er fastlagt, medfører, at Reglerne om Overdragelse af Bevillinger ikke faar nogen Betydning.